

sætnings voksne Køer udpeget som første Klasses Avlskøer. Jeg vilde gerne have, at man ændrede denne Bestemmelse derhen: at efter Forholdene der paa Egnen skulle disse Køer saa vidt muligt være første Klasses Køer. Gør man ikke det, kan man let komme til at hjælpe de Egne, der ere særligt med paa Kvægopdrætning, hvorimod de Egne, der trænge haardst dertil, ganske blive afskaarne fra at faa Del i dette Ståtstilskud, og det vilde jeg meget nødig have.

Under Nr. 9 findes foreslaaet, at Kontrolforeningerne skulle være paa 250 Køer. Af de før antydede Grunde vilde jeg ogsaa gerne, at man nedsatte dette Tal noget, f. Eks. til 200. Det vil jo i og for sig betyde lige meget, thi naar man opretter en Kontrolforening, kan man være sikker paa, at de, som ikke komme med lige ved dens Begyndelse, nok skulle komme med, efterhaanden som Tiden gaar, og som Følge deraf synes jeg, det var mest passende særlig for afsides Egenes Vedkommende, at sætte Tallet til 200 i Stedet for til 250.

Under Nr. 10 findes opført et Beløb af 30,000 Kr. til de saakaldte Hesteopdrætningsanstalter. Dette er der jo ogsaa blevet talt for og imod her i disse Dage. Jeg mener i Modsætning til den højtærede Landbrugsminister, at dette Beløb ikke er saa heldigt. Jeg er paa dette Punkt enig med det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff) i, at den sundeste Vej vilde være at lade det private Initiativ arbejde, og at det hverken er sundt, rigtigt eller økonomisk at tage Hoppebestanden fra den private Mand. Ganske vist sagde den højtærede Landbrugsminister, at det slet ikke var Meningen, men det kan alligevel let komme til, at den, som ellers gerne vilde opdrætte gode Dyr, kan finde det umuligt at konkurrere med Foreningerne, og det fører ofte let med sig, at han bliver ked af det Arbejde, han har begyndt, og standser paa Halvvejen. Vi have virkelig mange gode private Opdrættere her i Landet, og jeg tror derfor, at det vilde være uheldigt at hindre dem i deres Virksomhed. Selv om man, som Landbrugsministeren udtalte, stiller store Fordringer til disse Hoppeopdrætningsanstalter, skal der alligevel nok ret hurtigt danne sig saadanne Foreninger, som ved Hjælp af Kapital ere i Stand til at indkøbe det Antal Hopper, som er nødvendigt for at kunne faa de Penge, som efter Loven kunne ydes. For øvrigt har jeg, siden denne Lov blev forelagt, haft Lejlighed til at tale med Landmænd i de forskellige Egne af Landet og har paa den

Maade hørt meget delte Meninger blandt mine Standsfæller om, hvorvidt det, der her tilsigtes, egentlig bliver fremmet ved saadanne Anstalter. Jeg henstiller derfor til det eventuelle Udvalg og til den højtærede Landbrugsminister at tage dette under Overvejelse endnu en Gang, før det bliver til Lov.

Derimod hilser jeg med Tilfredshed Bestemmelsen om, at der nu skal ydes Tilskud til Bi- og Fjerkræavl. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her i Tinget at udtale en Beklagelse over, at man har tilsidesat disse Erhverv, som efterhaanden have udviklet sig til ikke mere at være noget underordnet specielt for de mange smaa Hjem, og da Samfundet altid bestaar af Tusinder af smaa Hjem, mener jeg, at det er overordentlig heldigt at støtte dem, og at det er meget forkert, naar man hidtil har undladt det eller i alt Fald i de fleste Egne kun har ladet dem faa det lidet, som de forskellige lokale Landboforeninger have syntes at kunne afse til dem. Jeg haaber, at Beløbet ikke maa blive mindre, men, om det skal forandres, snarere blive større.

Jeg haaber, at det maa lykkes at føre denne Lov igennem i en ikke fjern Fremtid. Der er ingen Tvivl om, at baade smaa og store Gaardmænd, Husmænd og Proprietærer rundt om i Landet længes efter en Lov som denne, den vil være til Støtte for Husdyravlens Udvikling og derved ogsaa til Gavn for det danske Landbrug. Selv om Loven, som sagt, kan trænge til enkelte Ændringer, ere disse dog ikke saa gennemgribende, at man derfor behøver i Aarrækker at udsætte Gennemførelsen af et Forslag, som man allerede har saa godt et Grundlag at begynde Arbejdet paa. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

L. Christiansen: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at det foreliggende Lovforslag skulde være blevet underkastet en saa lang og indgaaende Kritik over Enkelthederne, som det alligevel er blevet Tilfældet. Lovforslaget forekommer mig at være saa sagligt og vel forberedt, at de mulige mindre Ændringer, der kunde være at foreslaa, nærmest maatte drøftes i Udvalget. Ærede Medlemmer, i alt Fald saa mange, som have arbejdet i de danske Landbrugsforeninger, ville vide, at det, som her foreslaas, netop stemmer med de Krav og Ønsker, som paa forskellig Maade ere komne til Orde gennem disse Foreninger. Husdyrlovens Revision har været